

Poem nins

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mi-e gândul uneori o acuarelă
Cu amintiri brodate-ntr-o culoare,
Încerc să-l scot, pe-ascuns, din citadelă
Și ți-l trimit, frumoasă visătoare,

Să te găsească-ntr-un pastel de vară
Pe o câmpie vastă cu narcise,
Când te întinzi pe iarbă, într-o doară,
Să-ți fie ghid prin basme interzise.

Pe decolteul fin o nestemată
Să-ți tatuez cu buzele aprinse,
Pe ciocolata pielii delicată
Acolo unde sunt poeme ninse.

- Alunec pe alei și-un vânt sălbatic
Se joacă-n cârlionții grei, descheie
Paltonul alb și gestul lui empatic
De-a mă curta preschimbă-n odisee

Culori de basm ce-au conturat destinul.
Eu nu le-am estompat intensitatea,
Când buzele își savurau rubinul
Prea scurtă mi-a părut eternitatea.

Trec nopți prelungi și-s neguri tot mai dense
De când lipsești, câmpiile întinse
Se-nzăpezesc, distanțele-s imense,
Gerar ne-așteaptă sub poeme ninse.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif